

jag dock hört att vistelsen derstädes varit uppmuntrande som förr och särskildt haft ett hastigt och godt inflytande på Brors helse. Gifve Gud att så fortfarit. Inga tidningar äro dessutom goda tidningar, och jag kan ju derföre hoppas, att dessa få rader träffa Bror och Familj vid friskt sommarsinne. Särskildt beder jag om framförandet af min hjertliga, broderliga helsning till Sofi, älskvärda rara, hvars lycka jag än i verlden hoppas se utan afund mot någon. Hvad jag dock mången gång skall minnas mig hafva förlorat, är lyckan att säga: Vördade Fader – der jag nu säger: Vördade Bror, lef öfvertygad om min oföränderliga, tacksama vördnad och kärlek!

10

Joh. Vilh. Snellman.

Kuopio d. 14 Augusti 1845.

163 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 14. VIII 1845

RA, Domkapitlens skolarkiv

20

Ödmjukaste Memorial.

Hos Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordensledamoten så och Det Högvördiga Domkapitlet har jag ansett för pligt anmäla, att vid härvarande Högre Elementarskola finnas inskrifne tvenne lärjungar, Nikolai och Johan Tschernichin, den förre på Tredje den sednare på Andra Klassen, hvilka bekänna sig till Grekisk Ryska Kyrkan, utan att härstädes äga tillfälle till en med denna bestämmelse öfverensstämmande religionsundervisning, vördnasfullt anhållande, det täcktes Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordensledamoten och Det Högvördiga Domkapitlet med anledning häraf höggunstigt vidtaga den åtgärd, hvartill 52 § 5 Kapitlet af Hans Kejsrerliga Majestäts Nådiga Gymnasii och Skolordning kan föranleda. Kuopio den 14 Augusti 1845.

30

Joh. Vilh. Snellman.

Till Högvördiga Domkapitlet i Borgå.

40

164 REKOMMENDATION FÖR L. V. MOHELL 21. VIII 1845

Joensuu LA, Kuopio lycei arkiv

Ynglingen Lennart Vilhelm Mohell, som är född den 16 december 1827, inskrifven på Högre Elementarskolans i Kuopio Collegæ Inferioris Klass den 13 Februari 1836, samt, sedan han från Hötsterminen 1837 varit frånvarande, åter blifvit inskrifven på Collegæ Superioris Klass den 12 December 1839 och uppflyttad till Fjerde Klassen den 17 Juni 1843, blef Vårsterminen 1844 för tadelvärdt lefverne i det enskilda ifrån Skolan skild, medan han för öfrigt ådagalagt Nöjaktig Flit och i förhållande till sin då genomgåna lärokurs öfverhufvud Nöjaktiga Framsteg; men då Mohells uppförande sedan dess, så vidt mig kunnigt

50

är, icke varit klander underkastadt, är min förhoppning, att han rättat det fel, hvartill ondt exempel och ungdomslättsinnighet förledt honom, och får jag i sådan öfvertygelse Mohell till blifvande Lärares välvilja rekommendera. Kuopio den 21 Augusti 1845.

Joh. Vilh. Snellman
Rektor.

10

165 J. V. SNELLMAN – C. A. HAGBERG 4.IX 1845
Lunds Universitetsbibliotek

Ärade Broder!

Bilagde dokumenter, hvilka jag i förlitande på Din bevisade vänskaps öfverseende tager mig friheten tillsända Dig, förklara nogsamnt anledningen till detta bref.

20 Med posten i går hade jag från Stockholm underrättelse att den ifrågavarande Professionen vore ledig anslagen. Utan kunskap om, huru den allt ännu är obesatt eller hvarföre den icke tillfallit den af Dig så väl vitsordade Genberg.

I all händelse är icke meningen den att till mig locka det förord, Du ansett Dig befogad att lofva någon annan. Endast vill jag besvara Dig att genom vännen Talis Qualis (till hvilken min hjertliga helsning), om han finnes på orten eller genom någon annan låta ingifva min ansökning. Äfvenså att Du ville hafva godheten, göra nödig utläggning för tilläfventyrs behöfliga karta Sigill^{ata}. Denna utgift så väl som den dryga lösen för detta har Du väl vänskapen uppgifva i det bref, hvori 30 Du bevisar mig densamma än större genom en kort relation om förhållandena med professionen och de utsigter, Du tror mig tilläfventyrs ega.

Mina enskilda skäl för detta steg äro korteligen: att jag först efter tre år kan få tillträda profession i H^ælsing^fors; att jag då har att kompetera med en gammal Adjunkt, som eger meriterna – årens; nu förfares jag här alldagligen; skulle derföre finna mig oändligen väl ett par år i Lund – om man då vill hafva mig till Finland tillbaka, hvartill jag hoppas under denna tid kunna gifva någon förnyad anledning; för Edert universitet kunde detta vara det det bästa, emedan dessa två år 40 förvisso blifva min återstående lefnads bästa arbetsår. Men om jag icke får plats i H^ælsing^fors; så är det väl värre ty min ålderdom blir då till last; hoppas dock, att jag icke så länge lefver. Jag har aldrig varit sjuk derföre tar väl någon häftig feber bort mig.

Sjelf önskar jag väl numera ej sistnämnda snabba expedition ty jag får mig före nästa månads slut en ung hustru. Tala icke härom i Lund, ty då får jag fruntimmerna emot mig – tyvärr lärer väl någon ung medsökande i förhand vara af dem gynnad – och det är mycket. Utan skämt – jag skulle anse en flyttning för en utländsk resa, af hvars andeligen lifgifvande inverkan jag har ett stort behof; och resan kan 50 icke i rarare sällskap göras än den nämnda klenodens, som modigt vill följa fast till verldenes ända. Jag blir helt pigg, bara jag tänker på fröjden, Du skall förstå min känsla, om Du ser på Finlands karta och på Saima och ett år lefvat i en kälkborgarstad.

I inkomster vinner jag troligen intet ty Saima ensam ger mig 1 500 Rⁱk^sd^al^er Rⁱk^sG^äl^ds^S^ed^la^r. Men sättet att förvärfva dem – det